

11. İbrahim Acar

İzmir müftüsü

Yıl 1976. Kendi ilçem Elbistan'da dokuz aylık müftüyüm. O sene çok sayıda ilçe müftüsü arasında nakiller yapıldı. Sorgusuz sualsiz beni de önce Tokat Almus'a, bir hafta sonra da Malatya Doğanşehir ilçe müftülüğüne atadılar. Beklemediğim bu tayin beni çok üzmüştü. Kurum değiştirmek istedim, rahmetli babam razı olmadı. İstemeyerek Doğanşehir'e gittim. Çok geçmeden Diyanet'te büyük değişiklikler oldu. Tayyar Altıkulaç Diyanet İşleri başkanı, merhum Ahmet Özcan Uşan da personel dairesi başkanı idi.

İl müftülüğü teklifi:

Bir gün dairede yalnız başıma otururken telefon çaldı. Açtım, karşımda Tayyar Altıkulaç. Başkanın bir ilçe müftüsünü direk araması pek olağan bir şey olmadığı için şaşırmıştım. Selâm ve hal hatırdan sonra;

- "İbrahim Hoca! Seni il müftüsü yapacağız. Şu dört ilden birine karar vereceksin: Muş, Bingöl, Ağrı, Artvin. Bunlardan birini seç" dedi.

- "Hocam çok teşekkür ederim, ancak bana bir iki gün müsaade eder misiniz? Ev halkıyla görüşsem" dedim.

- "Ne görüşmesi, çabuk söyle!" dedi.

Tayyar Hoca bu... Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nde hocamızdı. Ne kadar hızlı bir yaşamı olduğunu iyi bildiğimden bekletmeden hemen,

- "Muş" dedim.

- "Hayırlı olsun, hazırlığını yap!" tâlimatını verdi ve telefon kapandı.

On beş gün sonra resmî gazetedeki ilânda, "Muş İl Müftüsü İbrahim Acar" yazıyordu.

Kemiksiz evliya ziyareti:

1985'te Gaziantep müftülüğü görevinden Çorum müftülüğüne atanmıştım. Hem başkanın ziyaret etmek, hem de daireme ilgili çalışmalar hakkında bilgi sunmak üzere Ankara'ya gittim. Kocatepe'deki eski başkanlık binasında hocanın makamına girdim, yalnızdı. Makamın özel bölümünde, masada yığılmış dosyalar arasında çalışıyordu. Aramızdaki konuşma özetle şöyle cereyan etmişti:

- "İbrahim Hoca hoş geldin. Nasıl, Çorum'a alışabildin mi?"

- "Alışmaya çalışıyorum hocam, umduğumdan daha iyi buldum. İnsanları cana yakın."

- "Çorum iyidir, orada güzel hizmetlerin olacak, buna inanıyorum."

- "İbrahim Hoca, Çorum'da kemiksiz evliya vardır. Onu ziyaret ettin mi?"

- "Henüz etmedim, fırsat bulamadım."

- "Varır varmaz kemiksiz evliyayı ziyaret etmeyi ihmal etme!"

- "Olur hocam, Çorum'a döndüğümde ilk işim bu zatı ziyaret etmek olacaktır."

Ertesi gün Çorum'daydım. Ulucaminin imam odasında, öğle namazına hazırlanıyorduk. Ulucami imamı Recep Camcı, Karakeçili Camii imamı Fikrettin Çıplak ve diğer hocalarla otururken:

- “Arkadaşlar, dün sayın başkanımızın yanındaydım. Bana ‘Kemiksiz evliyayı ziyaret ettin mi?’ diye sordu. Ben de ‘hayır’ dedim. Neredeyse bu evliya, beni oraya götürmez misiniz?”

Hocalar birbirlerine bakıştılar. Sonra:

- “Olur hocam, namazdan sonra ziyaret edelim” dediler. Namazı kıldık, caddeye indik, ben arabaya doğru yöneldiğimde:

- “Hocam arabaya gerek yok, hemen şurada!” dediler. Yürümeye başladık. Recep Camcı:

- “Hocam şu lokantada karnımızı doyuralım, sonra ziyaretimizi yaparız” dedi. Lokantada yemeklerimizi yedik, hoca efendi garsonu çağırdı:

- “Bak yavrum, bu zat yeni müftümüz, kendileri evliya ziyaretini severler, şu bizim kemiksizi getir bakalım” dedi. Her şey önceden hazırlanmış, üzeri kaymaklı ekmeğe kadayıf önümüze konuverdi.

- “Buyur hocam, Tayyar Bey’in ziyaretini ihmal etme dediği evliya bu işte!”

Ah Tayyar hocam ah! O ciddi konuşmanın içinde, ne kadar ilginç bir şakayı gizlemiştin de bana bir şey hissettirmemiştin?